

[Aksel Larsen.]

vendinger imod Pristallet og Pristalsberegningen, idet jeg skal henholde mig til den her konstaterede Stigning paa 1 725 Kr.

Samtidig vil jeg gøre opmærksom paa, at i samme Tidsrum er Arbejdslønnen for fuldt beskæftigede Arbejdere, for Folk, der har Arbejde hele Aaret, 48 Timer om Ugen, steget med højst ca. 800 Kr. eller 40 pCt. af dette Beløb. Spørgsmaalet rejser sig: Hvor er de ca. 925 Kr. blevet af? Arbejderne har ikke faaet dem. Naturligvis kan man sige: Ja, men vi maa regne med Importpriser. Dem kan vi godt regne med. I det Omfang, Prisstigningen skyldes Importprisernes Stigning, kan det jo se ud, som om Prisstigningen ikke er kommet hjemlige Befolkningsgrupper, eventuelt hjemlige Kapitalistgrupper, til gode. Men Importen er jo ikke saa stor; en Beregning vil vise, at selv om man virkelig gik ind paa dette Synspunkt, selv om man tog det for rigtigt, saa kunde Importprisernes Stigning kun opløse en meget ringe Del af dette Beløb paa, skal vi sige 925 Kr. pr. Arbejderbudget; den største Del af disse Penge maa være gaaet andet Steds hen og maa være blevet her i Landet.

Nu er paa den anden Side Beregningerne ikke rigtige. Der foreligger jo det, at Priserne paa Importvarer staa i meget nøje Forhold til Priserne paa Eksportvarer. Det er lykkedes at faa Priserne paa Landbrugsprodukter endda meget betydeligt i Vejret i Løbet af det sidste Aars Tid. Nu gaar Landbrugseksporten fornemmelig kun eet Sted hen, og derfra henter vi ogsaa største Parten af Importen. Det viser sig, at hver Gang Priserne paa Eksporten stiger, forekommer der mindst tilsvarende Stigning i Priserne paa de Varer, som importeres hertil. Det er ikke blot en almindelig Opfattelse og den Opfattelse, ogsaa jeg har dannet mig, men det er noget, vi har faaet bekræftet, sidst i den Beretning, det ærede Medlem Hr. Ludvig Christensen aflagde paa Arbejdernes Erhvervsraads Aarsmøde. Her erklærede han udtrykkeligt, at Forholdet var saadan; og det vil altsaa sige, at foruden at Forbrugerne i Danmark maa bære Prisstigningen paa Landbrugsprodukterne paa det indenlandske Marked, maa de samtidig bære Prisstigningen paa Importvarer, direkte betale Eksporterhvervene, fornemmelig Landbruget, den forøgede Pris paa Eksportprodukterne.

Det vil altsaa sige, at hele den Sum, Prisstigningen repræsenterer, i Virkeligheden er blevet herhjemme i Landet og maa være kommet visse Befolkningsgrupper til gode.

Det vil endvidere sige, at naar Arbejderne og dermed ligestillede har maattet bringe et Offer og for den Kategori, jeg her var nødsaget til at gaa ud fra, et Offer paa i hvert Fald mindst 900 Kr. om Aaret, saa er disse Penge kommet andre Befolkningsgrupper herhjemme til gode, og saa er det alene derigennem bevist, at det er urigtigt, naar man paastaar, at vi alle er i samme Baad, at alle Klasser er ligestillede, at vi alle bringer Ofre, at vi alle er blevet fattigere.

Alt dette bekræfter dels, at Priskontrollen er utilstrækkelig, dels at den ikke arbejder godt nok, men dels ogsaa, at der er nogle, som har tjent paa Krisen, nogle, der har tjent paa Prisstigningerne. Det kan man ganske vist ikke over hele Linien bebrejde Priskontrollen, ja, det ser nærmest ud, som om det Omraade, Priskontrollen virker paa, egentlig er det mindste. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen gør sig til Talsmand for et Prisstop, medens det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen mener, det ikke er muligt at lave et Prisstop. Jeg tror nok, det er muligt; det nytter naturligvis noget, men ikke meget, hvis der paa det Omraade, Priskontrolraadet behersker, laves et Prisstop, naar Stat og Kommune samtidig ikke alene har frie Hænder til at sætte alle mulige Priser saa meget i Vejret, som de kan overkomme, men ogsaa i allerhøjeste Grad benytter sig af disse Muligheder.

Vi kan konstatere det, hvad Import- og Eksportpriser angaar, dør er det Staten, som sørger for, at Prisstigningerne foregaar; det er den, der har Ansvaret, og den, der har Ansvaret for, at visse Mennesker herhjemme belastes, bliver fattigere, og andre mere velhavende som Følge af de stadig stigende Import- og Eksportpriser. Det er samtidig Staten, der virker i samme Retning, naar man gennemfører Kornlove og andre Love, hvorved Priserne forøges ganske kolossalt, og hvor meget det drejer sig om, kan man se i de Tabeller, som ledsager Lovforslaget. Det viser sig jo ifølge disse Tabeller, at hvad der er steget mest af Landbrugsprodukter paa det indenrigske Marked er netop Korn og Foderstoffer.

Aarsagen til disse Prisstigninger er Love foreslaaet af Regeringen og vedtaget af Rigsdagen, deriblandt det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, hvis jeg ikke husker meget fejl, og hvad nytter det at staa og agitere for effektivt Prisstop, naar man selv og den Regering, man støtter, ikke bestiller stort andet end at sørge for, at Priserne bliver sat i Vejret.

Man vil saa sige, at Lønstigningerne